

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.4.2009

B6-0191/2009

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Magor Imre Csibi i Péter Olajos

w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów
w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności
biologicznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności biologicznej

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności biologicznej (COM(2008) 0645),
 - uwzględniając ustalenia podjęte w ramach V konferencji Ministerialnego Procesu Ochrony Lasów w Europie (MCPFE, 2007, Warszawa, Polska) w sprawie oceny wpływu zmian klimatycznych na stan lasów, a także realizacji polityki zrównoważonej gospodarki leśnej,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE chce ograniczyć globalne ocieplenie do 2°C oraz o połowę zmniejszyć utratę różnorodności biologicznej, mając na uwadze, że w Eliasch Review szacuje się, iż zmniejszenie wylesiania o połowę do roku 2020 będzie rocznie wymagało 17-33 mld USD,
- B. mając na uwadze, że zrównoważona gospodarka leśna ma podstawowe znaczenie dla przeciwdziałania wylesianiu oraz jest istotnym aspektem rozwoju gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że wylesianie odpowiada za około 20% całkowitych emisji gazów cieplarnianych, jest głównym powodem utraty różnorodności biologicznej oraz stanowi zagrożenie dla rozwoju, a zwłaszcza dla środków do życia ubogich,
- D. mając na uwadze, że wylesianie postępuje w alarmującym tempie 13 milionów hektarów rocznie, przede wszystkim w lasach tropikalnych, lecz również w pewnym stopniu w Europie, zwłaszcza Europie Środkowej i Wschodniej,
- E. mając na uwadze, że wylesianie powoduje trudno odwracalne szkody środowiskowe, takie jak trwałe zaburzenia stosunków wodnych, stepowienie i pustynnienie oraz zanik różnorodności biologicznej, których całkowite koszty gospodarcze znacznie przekraczają nakłady na działania zapobiegawcze i naprawcze,
- F. mając na uwadze, że degradacja lasów przybiera różne formy i jest trudna do zdefiniowania, lecz ma istotny wpływ na klimat, różnorodność biologiczną oraz dobra i usługi,
- G. mając na uwadze, że według czwartego sprawozdania oceniającego Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu oprócz zmniejszenia emisji o 25-40% w krajach uprzemysłowionych do roku 2020 w porównaniu z rokiem 1990, w celu ograniczenia

globalnego ocieplenia do 2°C konieczne jest znaczące odejście od wzrostu emisji przy utrzymaniu bieżących tendencji gospodarczych w krajach rozwijających się, w tym redukcja emisji związanych z wylesianiem,

- H. mając na uwadze, że wylesianie odegra ważną rolę nie tylko w łagodzeniu zmian klimatu, ale także w przystosowaniu się do nich,
1. podkreśla potrzebę większej spójności między politykami dotyczącymi ochrony lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej a innymi wewnętrznymi i zewnętrznymi politykami UE; wzywa do przeprowadzenia oceny pokazującej w ujęciu ilościowym skutki, które na lasy wywierają takie polityki UE, jak polityka energetyczna (zwłaszcza biopaliwa), rolna, polityka zrównoważonej produkcji i konsumpcji, zamówień publicznych, polityka handlowa i współpraca na rzecz rozwoju;
 2. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie wniosków dotyczących ścisłych wspólnotowych kryteriów zrównoważonego rozwoju odnoszących się do całego drewna i wszystkich produktów z drewna pozyskiwanych z lasów;
 3. wzywa Komisję, aby do końca 2009 r. opublikowała kompleksowe opracowanie oceniające wpływ produkcji i konsumpcji w UE produktów spożywczych i niespożywczych oraz handlu nimi na wylesianie i degradację lasów; wzywa, aby w opracowaniu oceniono i określono wszelki negatywny wpływ różnych sektorów przemysłu oraz zalecono dalszą politykę i innowacje służące ograniczeniu takiego oddziaływania;
 4. zwraca uwagę na konieczność uważnego potraktowania zagadnień stosunków wodnych w kontekście gospodarki leśnej, wskazując na istotną potrzebę wspólnego zagospodarowania zasobów leśnych i wodnych oraz zharmonizowania odpowiednich polityk UE w celu odbudowy i rozbudowy środków retencjonowania wody przez ekosystemy;
 5. z zadowoleniem przyjmuje ekologiczne zamówienia publiczne oraz promowanie instrumentów takich, jak oznakowanie ekologiczne i programy certyfikacji lasów; wzywa do szybkiego przyjęcia i wprowadzenia w życie polityk dotyczących ekologicznych zamówień publicznych na produkty z drewna w UE; apeluje do państw członkowskich o to, aby podstawą ich polityki w dziedzinie zamówień publicznych były wysokie normy zrównoważonego rozwoju oraz aby w związku z tym ustaliły realne cele dotyczące takich norm;
 6. uważa, że krajom rozwijającym się należy udzielić znacznego wsparcia finansowego, aby najpóźniej do 2020 r. zatrzymać całkowity ubytek powierzchni lasów tropikalnych oraz jest zdania, że wykazanie takiego zaangażowania będzie miało decydujące znaczenie w międzynarodowych negocjacjach dotyczących ogólnego porozumienia światowego w sprawie klimatu w okresie po 2012 r.;
 7. przyznaje, że zgromadzenie wystarczających funduszy w ramach światowej umowy w sprawie klimatu będzie miało absolutnie kluczowe znaczenie dla zmniejszenia o połowę i ewentualnego powstrzymania wylesiania na świecie; w tym kontekście popiera wniosek Komisji w sprawie utworzenia ogólnoświatowego mechanizmu na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla spowodowanych wylesianiem na mocy ramowej konwencji

Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, w oparciu o system stałego finansowania; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz wywiązania się ze zobowiązania do powstrzymania wylesiania i degradacji lasów na świecie, polegających na przeznaczaniu znacznej części przychodów ze sprzedaży uprawnień w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji UE na ograniczenie emisji powodowanych wylesianiem w krajach rozwijających się oraz na skoncentrowaniu się podczas negocjacji na źródłach finansowania zgodnie z komunikatem Komisji zatytułowanym „W kierunku ogólnego porozumienia kopenhaskiego w sprawie zmian klimatu”; wzywa państwa członkowskie do poparcia wniosku Komisji w celu przyjęcia propozycji Norwegii dotyczącej finansowania i polegającej na przeznaczaniu części przyszłych dochodów z handlu przyznanymi ilościami emisji na mechanizm na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla spowodowanych wylesianiem;

8. opowiada się za uzależnieniem wsparcia udzielanego za pośrednictwem GFCM od wyników i za udzielaniem go na podstawie zweryfikowanych osiągnięć w zakresie zmniejszania całkowitego ubytku powierzchni lasów i degradacji lasów; podkreśla, że wsparcie takie powinno również przynieść dodatkowe korzyści w postaci ochrony różnorodności biologicznej, większej odporności i poprawy poziomu życia na obszarach leśnych;
9. podkreśla konieczność przestrzegania w pełni praw lokalnych społeczności leśnych, w tym prawa ludności tubylczej do wyrażenia dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody na używanie lasów zwyczajowo przez nich wykorzystywanych; uważa, że zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie w konstruktywny i kompleksowy sposób społeczności lokalnych i ludności tubylczej na wszystkich etapach oceny, planowania i wdrażania środków mających na celu ograniczenie emisji powodowanych degradacją lasów i wylesianiem;
10. podkreśla, że każdy mechanizm zawarty w programie współpracy Narodów Zjednoczonych w dziedzinie ograniczenia emisji powodowanych wylesianiem i degradacją lasów, który zostanie przyjęty w ramach porozumienia światowego w sprawie klimatu w okresie po 2012 r., powinien przede wszystkim zapewniać ochronę starych drzewostanów;
11. stwierdza, iż proces wylesiania lasów w Europie Wschodniej przyczynia się do degradacji środowiska naturalnego, ma wpływ na życie ludzkie oraz na inne dobra;
12. zwraca uwagę, że jeśli istniałaby możliwość zapewnienia dokładnych metodologii pomiaru i wiarygodnych mechanizmów monitorowania emisji dwutlenku węgla pochodzących z lasów, kredyty związane z lasami funkcjonujące na rynku emisji związków węgla mogłyby w średniej i długiej perspektywie stanowić część polityk mających na celu rozwiązanie problemu wylesiania; podkreśla, że ostateczną decyzję dotyczącą włączenia kredytów związanych z lasami do systemu handlu uprawnieniami do emisji należy podjąć w oparciu o ścisłą analizę wykonalności wszystkich potencjalnych mechanizmów finansowania oraz ocenę rezultatów konferencji stron w Kopenhadze i wnioski z realizacji projektów pilotażowych;
13. przypomina, że żadne jednostki emisji pochodzące z projektów z zakresu leśnictwa wykorzystane do zrekompensowania emisji gazów cieplarnianych w krajach

uprzemysłowionych nie mogą być liczone podwójnie na poczet odejścia od wzrostu emisji przy kontynuowaniu dotychczasowych działań, do czego kraje rozwijające mają się zobowiązać w międzynarodowym porozumieniu w sprawie klimatu w okresie po -2012 r.;

14. podkreśla, że wszelkie systemy kompensacji ograniczania wylesiania i degradacji lasów w ramach przyszłych zasad dotyczących klimatu będą musiały uwzględniać nie tylko biotopy obniżające zawartość dwutlenku węgla, ale także płynące z lasów korzyści dla ekosystemów i społeczeństwa;
15. wzywa UE do promowania ścisłych norm społecznych i środowiskowych w dziedzinie ograniczania emisji powodowanej przez wylesianie i degradację lasów; wzywa UE do popierania mechanizmów ograniczania wylesiania i degradacji lasów wychodzących poza obecnie stosowane podejście oparte na mechanizmie czystego rozwoju i zajmujących się przyczynami wylesiania, takimi jak niewłaściwe zarządzanie, ubóstwo, korupcja i brak stosowania prawa poprzez popieranie reform politycznych i instytucjonalnych zarówno na szczeblu lokalnym, jak i krajowym;
16. ubolewa, że w komunikacie – niezgodnie z jego tytułem – nie podjęto tematu degradacji lasów; wzywa Komisję do opracowania planów działania i projektów pilotażowych oraz do tego, by we własnej polityce leśnej dała wyraz swojemu zaangażowaniu w powstrzymanie nie tylko wylesiania, lecz także degradacji lasów (w tym w Unii Europejskiej), także poprzez opracowanie i ustanowienie właściwych systemów monitorowania w celu uzyskania stosownych danych dotyczących gleby i biomasy w lasach;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.